

02 διεθνή■ Κείμενα- Επιμέλεια: **Ερρίκος Φινάλης**

Χάρτες, πεντοχίλιαρα και άλλα πετσετάκια

Το τραμπικό στρατόπεδο δοκιμάζει τα πάντα για να αποτρέψει την ήττα του

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ δημοσίευσε στην αρχή της εβδομάδας έναν χάρτη όπου όλη η Βόρεια και Κεντρική Αμερική και η Καραϊβική, καθώς και τα νησιά του Βόρειου Ατλαντικού, εμφανίζονται στα χρώματα της αμερικανικής σημαίας και υπό την ονομασία «Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής». Στις... Μεγάλες ΗΠΑ (κατά το μοντέλο του Μεγάλου Ισραήλ άραγε;) περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων ο Καναδάς, το Μεξικό, η Κούβα, η Ισλανδία, η Γροιλανδία και μια ντουζίνα ακόμη κράτη, καθώς και τα γαλλικά, βρετανικά και ολλανδικά αποικιακά υπολείμματα στην τεράστια αυτή περιοχή.

Ίσως να υπάρχει μια απλή εξήγηση: το προεδρικό περιβάλλον δεν βρίσκει νόημα στο να ενημερώσει τον Τραμπ ότι αυτός δεν είναι ο πιο κατάλληλος τρόπος για να ανακάμψει η καταρρέουσα δημοφιλία του στο εσωτερικό της «πλουσιότερης, ισχυρότερης, ομορφότερης και καλύτερης χώρας σε όλο τον πλανήτη» (για το εξωτερικό, ούτε λόγος να γίνεται...). Διότι στη μεγάλη πλειοψηφία τους οι ίδιοι οι πολίτες των ΗΠΑ διαφωνούν με

αυτές τις μεγαλομανείς προτάσεις, βάσει των οποίων ο Καναδάς θα γίνει η 51η πολιτεία των ΗΠΑ, η Ισλανδία η 52η κ.ο.κ.

Ή ίσως και να τον ενημέρωσαν, έστω και εκ των υστέρων. Γι' αυτό και στο Συνέδριο του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος, ενόψει των ενδιάμεσων εκλογών για την ανανέωση της Βουλής και ενός μέρους της Γερουσίας, ο Αμερικανός πρόεδρος υποσχέθηκε αμοιβή 5.000 δολαρίων σε κάθε πολίτη των ΗΠΑ, υπό τον όρο οι Ρεπουμπλικανοί να κερδίσουν στις κάλπες! Αυτή η απόπειρα εξαγοράς είναι ίσως λιγότερο γελοία από τον χάρτη που ούτε ο πιο ξεφωνημένος ιμπεριαλιστής δεν θα τολμούσε να διακινήσει πριν λίγα μόλις χρόνια. Και τα δύο γεγονότα καταδεικνύουν την κατρακύλα της βορειοαμερικανικής «δημοκρατίας», είναι όμως απλώς η κορυφή του παγόβουνου...

Το κύριο πρόβλημα της ελίτ των ΗΠΑ είναι ο ασίγηστος εμφύλιος που έχει ξεσπάσει στο εσωτερικό της εδώ και χρόνια, με επίδικο τον τρόπο ανασχεσης της διαρκώς καθοδικής πορείας της «αυτοκρατορίας». Αυτή η ενδόρρηξη, που τελικά φτάνει να ταλανίζει όλο το

δυτικό στρατόπεδο, έχει εξαπλωθεί και χαμηλότερα στην κοινωνική πυραμίδα – με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα την αντιπαράθεση στο εσωτερικό των Ρεπουμπλικανών και του ρεύματος MAGA, μεταξύ άλλων για την εμπλοκή των ΗΠΑ σε αυτό που ο ίδιος ο Τραμπ αποκαλούσε «αντιπαραγωγικούς και ατέρμονες πολέμους».

Όχι τυχαία, ο αντιπρόεδρος Τζ. Ντ. Βανς (που αυτοπλασάρεται ως διάδοχος του Τραμπ) κάλεσε τους Ρεπουμπλικανούς «να ενισχύσουν το κόμμα» ακόμη κι αν διαφωνούν με τη στήριξη του γενοκτονικού παρακράτους του Ισραήλ, με τον πόλεμο εναντίον του Ιράν κ.ο.κ. Όμως ούτε αυτός είχε να πει κάτι ουσιαστικό για

τα προβλήματα που βασανίζουν την πλειοψηφία, με πρώτο την πτώση του βιοτικού τους επιπέδου λόγω ακρίβειας, χρεών κ.λπ. Όσο για τους Δημοκρατικούς, βασικά ποντάρουν στη γενικευμένη αντιπάθεια για την τραμπική «διαχείριση». Είναι αμφίβολο αν αυτό θα αρκείσει για να επικρατήσουν των Ρεπουμπλικανών...

Το μαρτύριο της Παλαιστίνης και του Λιβάνου

Η απόφαση της Βρετανίας και άλλων δυτικών χωρών να επιβάλλουν κυρώσεις στους ακροδεξιούς εποίκους που εκδιώκουν με αυξανόμενο ρυθμό τους γηγενείς Παλαιστίνιους από τα σπίτια τους είναι επιεικώς ανεπαρκής κι έρχεται με τεράστια καθυστέρηση. Ακόμη κι έτσι όμως έχει προκαλέσει την οργίλη αντίδραση του κατοχικού παρακράτους αλλά και των ΗΠΑ – για παράδειγμα ο Αμερικανός πρέσβης στο Ισραήλ προειδοποίησε ότι θα υπάρξουν «βαρύτατες επιπτώσεις» εάν οι ευρωπαϊκές κυρώσεις υλοποιηθούν. Το βασικό

πρόβλημα που προκύπτει από την επιβολή κυρώσεων είναι ότι πλήττεται το σιωνιστικό αφήγημα, βάσει του οποίου οι Ισραηλινοί έχουν πάντα δίκιο, ότι και να κάνουν, και δεν χρωστούν εξηγήσεις σε κανέναν... Γι' αυτό και συνεχίζουν ανενόχλητοι τον στραγγαλισμό των Παλαιστινίων στη Γάζα (για την ακρίβεια στο 40% του εδάφους της Λωρίδας, όπου έχουν στριμώξει και εξοντώνουν σιωπηρά 2 εκατομμύρια ανθρώπους) και την εθνικάθαρση στη Δυτική Όχθη και την Ιερουσαλήμ μέσω της βίαιης επέκτασης των παράνομων εποίκισμών. Τα διάφορα «ειρ-

νευτικά σχέδια», περιλαμβανομένων αυτών που προώθησαν οι ΗΠΑ, έχουν απομείνει μόνο στα χαρτιά. Η δε δοτή Παλαιστινιακή Αρχή υπό τον Αμπάς ετοιμάζει εκλογές – τις πρώτες μετά από μια 20ετία! – επιχειρώντας με διάφορους τρόπους να εμποδίσει τη συμμετοχή σε αυτές των δυνάμεων της Αντίστασης, από τη Χαμάς έως το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Ακόμη και η αντιστασιακή πτέρυγα της Φατάχ έχει μπει στο στόχαστρο των συνεργατών της κατοχής! Την ίδια στιγμή τα εγκλήματα του κατοχικού στρατού συνεχίζονται και στον

Λίβανο, με διαρκείς βομβαρδισμούς, καταστροφές υποδομών και φυσικά με τη συνέχιση της κατοχής μεγάλου μέρους των εδαφών της χώρας και την προσφυγοποίηση άνω του ενός εκατομμυρίων Λιβανέζων. Αλλά η φιλοδυτική λιβανέζικη κυβέρνηση την απασχολεί αποκλειστικά ένα ζήτημα: το πώς θα αφοπλιστεί η Χεζμπολά! Η διεφθαρμένη ντόπια ελίτ, ανοικτά συνεργαζόμενη πλέον με τους εισβολείς, προτιμά να ξαναβυθίσει τον Λίβανο στον εμφύλιο πόλεμο παρά να υπερασπιστεί την εθνική κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα του...